

Дележки

на щастя, — закінчить в задумі старенька.

Вже дванадцять весен принесли на своїх крилах в село Головівку дележки подружжя. До струмки і гордих красенів звикли і щиро б'єднувалися, якби вони хоч на одне літо не прилетіли в своє гніздо. Жили птахи на даху величезного сараю. Люди в тому сараї майстерно влаштували, щоб не пустувало.

Та колись багатий, біля сараю вироста приміщення нового гаражу, потім — нової майстерні. І старий сарай віджив свій строк. Наближалась весна минулого року, ось-ось мави прилетіти дележки. Іх гніздо, на спеціально зробленій підставці, закріплене на високій стовпі поруч сараю, те будівлі не руйнували, а для на день чекали гостей. А якщо вранці побачили їх. Сиротами сиділи дележки на даху, а гнізда ніби й не помічали. Не витримали люди — відновили все, як було роками: гніздо знову перенесли на дах.

Цю історію розповів мені старожина Головівки 58-річний Кость Антонович Череди. А нещодавно трапилось нагода самій побувати в селі. Ще здалеку видно високого стовпа з великим гніздом на вершині. А ближче... з дозового тарелі виглядають п'ятеро цікавих довгохвостих голубів. Це підрастають дележки. Ось одне зліталося на погн, розпирало крила, пролетіло... Можливо — то перша проба сил, перша перед майбутньою подорожжю...

Минулого року не розвалили сарай. Так і чекали, поки дележки відлетять. Домірку їх обережно установили на шоглі. А коли забриніла весна, всім селом ходили дивитись, чи прижились дележки, чи признають своє гніздечко.

О. КАРІНКО.

Олександрійський район.

НОВИЙ ВИДАТНИЙ УСПІХ РАДЯНСЬКОЇ НАУКИ І ТЕХНІКИ

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР палко і сердечно поздоровили вчених, конструкторів, інженерів, техніків, робітників, усі колективи й організації, які брали участь у створенні, запуску, керуванні польотом і посадкою автоматичної міжпланетної станції «Венера-8».

Новий космічний експеримент, говориться у привітанні, ще раз наочно продемонстрував великі можливості автоматичних апаратів при дослідженні космічного простору і планет Сонячної системи. Це видатне досягнення радянської науки і техніки стало можливим завдяки натхненній праці радянського народу.

який зустрічає 50-річчя утворення Союзу РСР новими трудовими перемогами.

У рапорті вчені, конструктори, інженери, техніки і робітники, які брали участь у створенні, запуску, керуванні польотом і посадкою автоматичної міжпланетної станції «Венера-8», запевнили Центрального Комітету нашої партії, Президію Верховної Ради СРСР і Радянський уряд в тому, що будуть і далі так само наполегливо добиватись нових успіхів у справі освоєння космічного простору на благо радянської науки і техніки, нашого народу і всього людства.

(ТАРС).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рін видання XIII
№ 100 (1580).

СУБОТА, 19 серпня 1972 року

Ціна 2 коп.

ДЕ СХОДЯТЬСЯ ШЛЯХИ ГЕРОЇВ

У Ворошиловграді відбувся семінар на тему «Радянська і в'єтнамська молодь у будівництві соціалізму і комунізму, в боротьбі проти імперіалізму». Він проводиться в рамках традиційної зустрічі дружиби радянської і в'єтнамської молоді.

З доповідями виступили керівники делегації — секретар ЦК ВЛКСМ Б. К. Пуго і секретар ЦК Спілки трудящої молоді Хо Ши Міна Та Куанг Тьєн.

Про внесок радянської молоді в боротьбу за мир і дружбу між народами виступили учасники зустрічі побували

молоді у визвольну боротьбу героїчного народу В'єтнаму розповіли секретар Владивостоцького міськомкому комсомолу Галина Антонова, капітан теплохода «Якір» Чорноморського пароплавства Лев Голубов та інші. Промовці підкреслювали, що симпатії радянських юнаків і дівчат завжди будуть на боці в'єтнамських братів, які борються проти американської агресії.

В другій половині дня учасники зустрічі побували

в шахтарському місті Ровеньки. Тепло і щиро зустріли їх гірники шахтоуправління імені Космонавтів, де працює відома комсомольсько-молодіжна бригада Героя Соціалістичної Праці Григорія Моцка.

На площі селища відбувся мітинг дружби і солідарності радянської і в'єтнамської молоді.

Учасники зустрічі пройшли з факелами до могили молодоговардійців і покладали квіти.

(РАТАУ).

Комсомольський темп — зеленим жнивям!

Як тільки трудівники колгоспу «Прогрес», що в Олександрівському районі, впорались з косовицею ранніх зернових, відразу ж розпочали заготівлю кормів.

За кілька днів перед тим комсомольці зібралися на збори. Питання одне: участь молоді в ударному двотижневому по заготівлі кормів для худоби. Радити плани на наступний.

Кращому екіпажу вручили вимпел, водії тут же насили на дверцята грузовиків нові зірочки, кожну — за перевезені 50 тонн вантажу. А члени комсомольського бюро піклувалися про щоденний вихід «Лістка трудової слави», де під словами «Вони сьогодні попереду» стояли імена кращих трударів — комсомольців. Найчастіше з'являлися там прізвища водіїв Петра Бака, Павла Гребінника, трактористів Дмитра Кислиці, Миколи Кривди, Дмитра Бондаря, розрівнювачів зеленої

Ударні екіпажі

маси Ніни Гребінник, та Віктора Черненко. І хоч зелені жнива вже закінчено — (заготовлено 4200 тонн силосу, 300 тонн сіна, 500 тонн сінажу), — попереду ще консервування качанів молочнокислою стиглості, гички, кормових буряків. Впоратися вчасно з цими роботами трудівникам господарства допоможуть комсомольці і молодь.

З раннього ранку і до смеркання не затихала на ланах напружена робота. А коли на небі густо сіялись зорі, трударі «зеленого фронту» збиралися разом підбити підсумки за минулий трудовий день, збего-

мисити, виступали. Трактористи і шофери брали підвезені зобов'язання. «Залучити до кампанії шкільну молодь» — таке рішення прийняли на зборах. І більшість школярів з радістю відгукнулася на заклик старших товаришів. А десятикласниця Надія Канівець та дев'ятикласник Микола Пербора згодом стали членами передових комсомольсько-молодіжних екіпажів.

А. ГАЙ, студент Київського держуніверситету.

Колгосп «Прогрес» Олександрівського району.

Николай ГАЛИЧЕНКО.

ОБЖИНКИ

Там, где комбайны спозаранку
Ушли со скошенного клена,
На стерню, как скатерть-самобранка
Простелалась с кушаньем рядиной.
Люд ест и пьет пегоропливо.
Слышны — то хохот, то остроты.
На лицах с бронзовым отливом —
Свет солища вроде позолоты.
Теперь для них — героев будней
Звенят бубенчики на бубне.
Гармонь задорно польку шпарит
Идут по кругу в танце пари
Они, как вихри, пыль срывають,
Гудят, как будто рой пчелиный...
Знашь, быть на славу караваю,
Раз хлеб собрали до зернышка.
Гремят — обжинки: песнь да свисты,
Лихие пляски на приволье.
Под небом — морем синим чистым,
Что опрокинулось над полем.

На вірність молодогвардійцям

Кілька днів як ми відзначаємо пам'ятну дату в історії комсомолу — 30-річчя створення підпільної організації «Молода гвардія». Сьогодні молодь 70-тих років дає клятву на вірність справі молодогвардійців.

Нещодавно в комсомольсько-молодіжній бригаді різників ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка» відбулися збори, присвячені річниці створення «Молодої гвардії». Геннадій Брайловський — бригадир, запропонував зачислити в склад бригади Героя Радянського Союзу Сергія Тюпеніна. Зараз в колективі першим в списку стоїть герой-краснодонець. Змінні завдання кожен тут виконує на 170—190 процентів. З 28 серпня бригада заступає на місячну трудову вахту, присвячену 30-річчю «Молодої гвардії» і до 27 вересня кожен зобов'язався завершити виробничий план третього року п'ятирічки. В ці дні молоді робітники вже працюють в рахунок останнього місяця 1973 року. Вони вирішили завоювати право на звання бригади імені «Молодої гвардії».

О. БАСЕНКО.

м. Кіровоград.

СМАЧНИЙ ОБІД В ПОХОДІ

ФОТО Б. ВОГРЯКОВА.

РЕЙД «КП»

НОВОСІЛЛЯ ВІДКЛАДАЄТЬСЯ

• Виграшне суперництво • Пусковий об'єкт і об'єкт «запущений».

СЕРПЕНЬ дарує останні сонячні дні, та школярі вже в чеканні першого дзвінка. Закінчується літній відпочинок, опускаються прапори в піонерських таборах — прощай літо, прощайте канікули. У школярів — від першокласника до випускника — уже все в повній готовності до нового навчального року. Подвійна радість у тих, для кого перше вересня стане і святом новосілля. А таких — не так уже й мало.

Лише у Добровеличківському районі, наприклад, новосілля справлятимуть в селі Федорівці, Микольському, Юр'івці. Влаштовані просторі приміщення восьмирічних шкіл побудовані тут на кошти колгос-

пу імені Кірова, радгоспу «Червона поляна» та колгоспу імені Чапаєва.

Кажуть, що взагалі, характер у більшості місцевих голів колгоспів тут такий, що вони спати спокійно не можуть, коли в сусіда вгледіли якусь новобудову. Кожен намагається не відстати й собі. Прекрасна риса в характері, можна сказати. Особливо ж до вподоби вона дітям. Бо таке приємне «змагання» приводить до того, що з кожним роком більшає нових шкіл в районі. Почалося будівництво Перчунівської СШ, зводяться стіни нових приміщень у Миколаївці, Олександрівці, Добровеличківці.

Завідуючий відділом району В. А. Гетьманець не без гордості відмічає, що через рік-

два, коли ці об'єкти стануть до ладу, в районі не залишаться села, де б не сяяли широкими вікнами школи-новобудови.

Одним словом, стан справи більш-менш благополучний там, де школи будуються за рахунок колгоспів. Але в районі є ще будівництво, яке викликає серйозне занепокоєння. Коли ідеш до Помічної, то не зразу запримітиш серед зелених пагонів кукурудзиня «пусковий об'єкт» цього року. Стіни ледь-ледь піднялися з фундаменту.

Значно ж довша і солідніша історія будівництва цієї — так потрібної місту — середньої школи на 960 місць. Будує його трест «Кіровоградськбуд» (керуючий Д. М. Розін). Право закласти першу цеглину під

фундамент новобудови було доручено будівельникам Новоукраїнської ПМК-135 (начальник т. Дятленко). Через деякий час господарем тут стала ПМК-245 з Новоархангельська (начальник т. Билина). Але від того справи не пішли на краще.

Темпи будівництва були занадто повільними. Перебої з матеріалами приводили до того, що не всі робітники були забезпечені роботою, а студенти-практиканти, члени студентського будівельного загону з Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства, щоб зайнятися якоюсь справою, віддали перевагу фізкультурі і спорту. Просто кажучи, ганяли м'яча. Так будівельний майданчик перетворився на спортмайданчик. Ніяких конкретних заходів щодо налагодження ритмічної роботи не приймалося.

Як бачимо, пристрасті кипіли, а час йшов, ті, хто мали надію вже в цьому році почути

мелодійний звук шкільного дзвоника розчарувалися. Особливо юні помічники. Адже, згодиться, їх мало цікавить виправдування будівельників. До того ж, на об'єкті знову, прибігаючи до спортивних термінів, які тут так прижилися, — «заміна». Зараз на ристуваннях — робітники з Новоукраїнської ПМК-135. Бригадир О. Ф. Курач запевняє, що поки все необхідне є. Є матеріали, є люди. От лише часу не залишається.

Прикро, але чомусь часу раніше було більше, ніж досить — будівництво розпочалося ще на початку минулого року, — а неорганізованість в роботі завжди приводить до штурмівщини, до витрати часу

Рейд проводили: І. СЛОБОДЕНКО, перший секретар Добровеличківського РК ЛКСМУ, В. КОЙДА, член районного штабу «КП», М. СЕМЕНЮК — спецкор «Молодого комунара».

СВЯТИННЯ НАРОДУ — ХЛІБ

„МИ ПОВЕРНЕМОСЬ ДО ПОЛЯ“

ТОГО ВЕЧОРА в клубі Кіровоградського гарнізону довго не стихали збуджені голоси. Йшла ділова, серйозна розмова — твоя особиста відповідь О. В. Гіталову, твоя турбота про святинню нашого народу — хліб. Воїни разом зі сво-

— Нелегка то справа підбирати прибиті дощем пшеничні валки, та ще коли ти перший сезон за кермом комбайна, — розповідає О. Полторацький воїнам.

Зліва направо: В. Алієв, В. Федоренко, О. Полторацький.

Фото В. КОВПАКА.

їми гостями — Героєм Соціалістичної Праці, бригадиром тракторної бригади колгоспу «Україна» Кіровоградського району В. П. Мельниченком, кращим комбайнером з бригади О. В. Гіталова О. Полторацьким, начальником цеху заводу хлібопродуктів Н. І. Дегтярьовою — говорили про хліб.

Глибоко проникла в серця воїнів тепла розповідь В. П. Мельниченка про хліборобську працю, щире вболівання трудівників полів про кожний колосок, що впав на живинному полі. А ще бригадир пригадав такий випадок: старенька бабуся підняла шматок хліба на курній дорозі і, безумовно, не тому що він їй кінця потрібен. Бо знає: ціна буханця не 20 копійок, йому ціни немає.

Олександр Полторацькому хлібне поле дороге з дитинства, тут, у Комишуватій, він народився, зробив перші робітничі кроки, саме в рідному селі здобув авторитет, визнання. Працювати в бригаді Називає, як любовно називає Саша свого бригадира, молодий комбайнер-комсомолец вважає за велику честь.

бій марнотратству хліба в ідальні. Немало конкретних пропозицій висловив офіцер Ю. М. Горячев, старшина Л. Д. Кривороз, сфрейтор В. Алієв. Рядовий-комсомолец Є. Можаров запропонував організувати комсомольські групи, які б контролювали використання хліба та хлібних продуктів в ідальні.

Н. І. ДЕГТЯРЬОВА:

— Щодня ми маємо справу з хлібом. І головне питання наших робітничих летучок, зборів — турбота про його зберігання.

В. П. МЕЛЬНИЧЕНКО:

— Ви щасливі, бо не зазнали тяжких років, бо жоден з вас не знає смаку глинозему, черствого окрайця. Наш хліб — то наше щастя, наша сила!

Є. МОЖАРОВ:

— Потрібен комсомольський заслін марнотратству, небережливості ставлення до кожного колоска, до кожного окрайця.

БАГАТОНАЦІОНАЛЬНИЙ радянський народ йде назустріч знаменній даті — 50-річчю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. «Утворення СРСР за своїм політичним значенням і соціально-економічними наслідками, — говориться в Постанові ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік», — займає видатне місце в історії Радянської держави».

Цій темі нині присвячуються численні наукові праці й дослідження, публіцистичні статті.

Значних успіхів домоглися вчені України і Вірменії у вивченні багатоглибких економічних, політичних і культурних зв'язків двох братніх народів від стародавніх часів до наших днів. Традиційними стали тут спільні наукові сесії, координування досліджень, друкування наукових праць, повідомлень в збірниках та журналах України і Вірменії, видання спеціальних збірок «Історичні зв'язки і дружба українського і армянського народів».

Видавництво Академії наук Вірменської РСР вже випустило у світ третю книгу цього збірника. В ній вміщено 38 статей українських і вірменських істориків, літературознавців і мистецтвознавців.

Збірка складається з чотирьох розділів.

Вже назви статей говорять про зміст книги. Для прикладу хоча б візьмемо статті першого розділу. Так, в статті «Співдружність синів України і Вірменії в боротьбі за перемогу Жовтня» завідувач сектором Інституту історії Академії наук Вірменської РСР доктор історичних наук А. Н. Мнацаканянця показав найбільш яскраві сторінки історії співдружності українського і вірменського народів у боротьбі за перемогу Великої Жовтневої соціалістичної революції та захист її завоювань в Радянській Росії, на Україні, в Білорусії, Прибалтиці, на Кавказі і Середній Азії.

Начальник архівного управління Вірменської РСР доктор історичних наук в статті «409 вірменська стрілецька (Кіровоградська) дивізія у боях за визволення України (1943—1944 рр.)» розповідає про те, як вперше в історії українського і вірменського народів, ціле військове з'єднання, що було укомплектоване з воїнів-вірменів, серед яких нараховувалося 2456 комуністів і 1264 комсомольців боролися проти спільного ворога на території Української РСР в роки Великої Вітчизняної війни.

На великому архівному матеріалі автор показав складний бойовий шлях 409 вірменської стрілецької дивізії. Зокрема, цікаві, хвилюючі відомості він подає про вигнання німецько-фашистських загарбників з Кіровоградщини. В числі з'єднань Червоної Армії, що особливо відзначилися при визволенні нашого міста й області 8 січня 1944 року наказом Верховного Головнокомандуючого 409-й вірменській стрілецькій дивізії було присвоєно звання Кіровоградської.

На території Української РСР ця дивізія пройшла у важких кровопролитних боях від району, що сходились Стародону, загалом — 2000 кілометрів, звільнивши при цьому від фашистських наварів близько 200 населених пунктів. Потім 409-а Кіровоградська стрілецька дивізія воювала на території Румунії, Угорщини і закінчила свій бойовий шлях в столиці Чехословаччини — Празі, де їй було присвоєно ім'я — Братська.

За мужність і героїзм кілька тисяч воїнів дивізії відзначені високими урядовими нагородами, а дивізія — орденом Богдана Хмельницького.

Багато нового, цікавого матеріалу читач знайде і в останніх розділах збірника.

Як і два попередні, цей збірник буде цінним посібником для науковців, викладачів вузів і шкіл, студентів і учнів — для всіх тих, хто займається ідеологічною роботою серед трудящих і цікавиться ідеєю дружби та співробітництва народів СРСР.

В. БРАНІЦЬКИЙ,
кандидат історичних наук, старший викладач
Кіровоградського педінституту ім. Пушкіна.

Я ХОЧУ подякувати Радянському Союзу за надану можливість вивчати російську мову. Я вітаю всіх, хто приїхав сюди з різних кінців землі, щоб ближче ознайомитися з цією миролюбною і дружньою країною».

Ці слова промовив російською мовою Вольфганг Ласаль, представник товариства «ФРН — СРСР», виступаючи від імені групи своїх співвітчизників у московському Будинку дружби з зарубіжними країнами на відкритті школи російської мови для іноземців. Разом з ними в Москву приїхали слухачі з Італії, Франції, Швеції, Фінляндії, Бельгії, Японії та інших країн. Всі вони знаходяться тут на запрошення Спільноти радянських товариств дружби з зарубіжними країнами.

В цьому році московська школа російської мови для іноземців відчиняє свої двері одинадцять. Її вже закінчило більше трьох тисяч чоловік. Прийом шістнадцятого року — найбільший: 360 слухачів.

РОСІЙСЬКА МОВА — КЛЮЧ ДО ВЗАЄМО- РОЗУМІННЯ

Чому ці різні за віком і професією люди вирішили вивчати російську мову? З цим запитанням наш кореспондент звернувся до деяких слухачів московської школи.

ПЕККА ХААРЛА (ФІНЛЯНДІЯ): Мені потрібна російська мова, тому що я підтримую ділові контакти з представниками Радянського Союзу. Наша паперова фабрика постійно виконує радянські замовлення.

ЖАК РЕНАЛЬ (ФРАНЦІЯ): За професією я інженер, і російська мова необхідна мені перш за все для того, щоб читати радянську технічну літературу. Адже Радянський Союз добився великих успіхів у розвитку науки і техніки, і нам є чому навчитися у нього. Обмін досвідом конче потрібний для розвитку науки, але йому завжди заважає мовний бар'єр. Читання радянської технічної літератури в оригіналі дасть мені велику користь.

І, безумовно, моя мрія прочитати в оригіналі Толстого, Достоевського, Чехова й інших великих російських письменників. Тому я дуже вдячний Радянському Союзу за запрошення і за теплий прийом, який я зустрів тут.

УГО ДЖАЛЛОМБАРДО (ІТАЛІЯ): Я давно цікавився Радянським Союзом, його історією і культурою. І хоч я вчитель, все ж час від часу доводиться і самому бути учнем. Уже півтора року я вивчаю російську в місцевому відділенні товариства «Італія — СРСР».

Я, безумовно, не являю собою якийсь виняток. У нас в Італії дуже великий інтерес до російської мови і наша країна прислала сюди найбільшу групу — 60 чоловік.

(АПП).

Серед людей

ОБРАЗА

Лише минулого року вони закінчили десятилітку. Ганна Василівна — їх класний керівник — на випускному вечорі так і сказала про хлопців:

— Знаю, що Володимир з Андрієм вірну стежку найдуть в житті.

Друзі мітили в сільськогосподарський. Агрономами стати. І може б їх сьогодні називали студентами, якби не той конкурс.

— Агрономія, — сердиться Володимир при згадці цього слова, терблячи в руці картуза. Мій батько з початковою вже третій десяток на пасіці добиває. А ми з тобою — атестовані пероби городньої бригади.

Андрій дивується. Він ще ніколи не чув такого від товариша.

— Володю, га, Володю, а може, підємо? До побачення з Галиною ген скільки часу... А там же рослини померзнуть. Сторожа то вночі не буде.

Володя відмовляється:

— А помідори ранньою весною, хочеш? А прая чужа? А совість? Перед Ганною Василівною, що говорив? — кричить Андрій.

— Закрийся, вчителю. І не вчи вечних.

Це Володимир так.

Андрій більше — ні слова. Він щодуху біжить додому, бере старенький жіночий велосипед, на якому старша сестра Марійка колись першість в області завоювала, і спішить за село. Там, спочиває розлога долина, слухаючи чарівні пісні тихого Бугу.

А морозець бере не по-весняному. Щипає за вуха.

Андрій на ходу скочив з велосипеда і — хутчій до рами...

Вертав у Межирічку за північ. Село, не скинувши зимову втому, ще спало міцним сном. Галя, колгоспний рахівник, донька бригадира городньої бригади, теж спала.

І Володимир.

Вже коли Андрій проходив повз його будинок, серце враз обпекла образа:

— А ще казав — товариш...

НЕ ВСТИГ

Біг по вулиці, штовхаючи людей, моз навіжений. Переганяв трамвай.

Хтось навіть кинув мені в слід:

— Дивак-чоловік.

Та я не звернув уваги.

Я біг.

Мені треба було конче встигнути. І то неодмінно сьогодні. Не відкладати. Ні за що.

Біг. А в голові роїлися думки: «Так, так, цього не може бути! Бо скільки Петриків у нашому селі. І в кожного з них є мати».

І біг.

«Адже старенька за п'ять останніх років й словом не обмовилась про хворобу. Навпаки. Завжди писала, що почуває себе добре, одне прохаючи: навідатися цього літа в гості (абрикоси рясно зародили) і взяти Лариску з Сергієм — гусей бабі пастимуть».

І я вже збирався. А тут...

— Так, так, це чиясь помилка. Це не мені телеграма.

...Хату нашу побачив здалеку. Забігаю в кімнату: тітка Наталка, Дмитро, сусіди, а посеред хати на лавці — мати. Під'їздалась в квітчасту хустину, одягла святкову сукню та й лягла відпочити на годину перед дорогою.

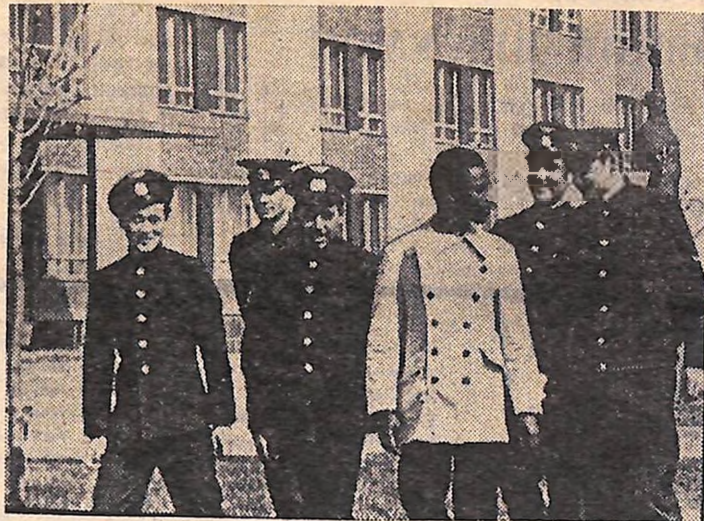
І не сердиться на мене за запізнення...

Віктор ВОВЧЕНКО.

снт. Вільшанка.

Пілот майбутні пілоти.

Фото В. Копка.

СВЯТО ВОЛОДАРІВ НЕБА

Вчора радянські люди відзначили День Повітряного Флоту СРСР.

З нагоди цього свята тривали торжества і в Кіровограді. В колективах Кіровоградського авіапідприємства, льотно-штурманського училища, ШВЛП відбулися урочисті збори, спортивні паради, концерти самодіяльних митців.

Захоплюючим було видовище в містечку льотно-штурманського училища. В парадній формі під урочисте звучання маршу, який виконував зведений духовий оркестр, майбутні володарі неба пройшли загонами під Червоним знаменем Країни Рад, склали рапорти про свої здобутки в навчанні. На спортивних майданчиках курсанти знову демонстрували свій фізичний гарт, складаючи нормативи нового комплексу ГПО.

Широкою і різноманітною була програма святкового концерту. В ньому взяли участь представники більшості союзних республік. З піснями вийшли на сцену вірмени і грузини, українці і росіяни, білоруси і казахи. На Кіровоградському авіапідприємстві вчорашній день ще зранку розкрили святкові стяги всюди — і біля льотного поля аеродрому, і над аеровокзалом, червоні прапорці майорили навіть на літаках, яким не було дано вильоту. А інші — піднімалися в чисте небо і спрямовували свій курс на Москву і Харків, Одесу і Сімферополь. Дніпропетровськ і Львів, а багато районних центрів області.

В наймолодшого пілота Катерини Данишиної, яка працює на АН-2, якраз був вихідний день. Двадцятидвохлітній комсомолка радісно крокувала площею біля аеровокзалу. Першим, кого вона вітала з святом, був командир її екіпажу Микола Петрович Майстренко. Це з ним Катя вже зробила близько тисячі вильотів в Гайворон, Ульяновку, Новоархангельськ, Київ. А ще робота у хліборобів області.

Для пілота Катерини Данишиної нинішній рік був щасливий тим, що вона їздила по науку до київських авіаторів, підвищила свою майстерність. І тепер М. П. Майстренко впевнено заявляє: «Буде з неї пілот першого, а то й вищого класу. Бо вона любить небо і працю, бо вона мужня і вольова. А це головне для льотчика».

ШАНОВНИЙ ЧИТАЧУ!

Якщо тебе цікавить, як створювалась улюблена картина, захоплює чарівна мелодія, якщо ти не байдужим виходиш із зали кінотеатру — записуйся в наш ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ «ГРОНА».

Тут ти дізнаєшся про творчість письменників, композиторів, кіноакторів, прочитаєш щойно написані вірші, ознайомишся з новою піснею, зможеш висловити свою думку про творчість тієї чи іншої книги, кінофільму, художньої виставки, подискутувати.

Редакція газети бажає, щоб твоя участь в роботі клубу була не споглядальною, а активною. Ми чекаємо від тебе запитань, пропозицій, роздумів. Тож — берись за перо. Пиши нам, що тебе цікавить і що хвилює. На конверті не забудь зробити помітку: «Клуб «Грона»».

ТРИ ГОДИНИ З ЮРІЄМ СОЛОМІНИМ

ПОДІБНО до того, як важко починати розмову з незнайомою тобі людиною, так само важко й писати про неї. З Юрієм Соломіним було інакше — все легко. І говорило по телефону, домовлячись про зустріч, і потім — в театрі, і ось зараз — за столом, якщо не зовсім легко, а вкрайньому разі дуже приємно, а це вже легко наповню.

Юрій Соломін... Юрій Соломін... Це який? — запитав би два роки тому не дуже зазятий театрал, пригадуючи. Ніби: це який? Ад'ютант?.. Ну, звичайно!..

Популярність фільму «Ад'ютант його превосходительства» гідна подиву. Іноді приходять конверти, на яких написано: Москва, Кольцову, 1... потрапляють на його адресу. Всі ці роки Юрій Соломін отримує тодішню папку листів. Відповісти на кожну фізично неможливо.

Мені довелося би залишити роботу...

Наша розмова починається з того — чи зберігати властивість тобто особистості «я» в своїх роботах, інших ми словами, про право «бути впізнаним».

— Це предмет дискусій багатьох, — говорить Соломін. — Різні люди, а зайдеш — це завжди індивідуальність, неповторність, в хорошому чи поганому, але завжди. Чому ми не відмовляємо «простому смертному» вправі бути впізнаним — по голосу, по манері триматися, по вираженню емоцій, навіть по тому чи іншому вчинку, але артиста нерідко в цьому звинувачують? Чому ми вгадуємо Чайковського навіть в незнайомому нам музичному творі, Гоголя — в незнайомому нам полотні, Пушкіна — в одному рядку? І не лише по картоні й, але, навіпаки, відчуваємо пристрасть радистів влітання, — про актора ж нерідко чуємо: «Він завжди такий»?

Можливо, цінне саме те, що він

«такий»? Це неспомітне слово по суті одна з граней таланту.

Як конкретно це знаходить своє вираження в акторській долі?

— Ось три режисери. Марк Донський, Михайло Калатозов, Євген Ташков. У першого знімався в «Серці матері» та «Вірності матері», грав Дмитра Ульянова. З другим працював в «Червоному наметі» (Інженер Троїня). Третій — капітан Кольцов в «Ад'ютанті». Це напрочуд різні люди (я — про режисерів), кожний неповторний, з яскравим творчим почерком, зі своїм темпераментом, баченням світу і відношенням до нього, зі своїми складностями.

ТАШКОВ. Ця людина має дивну властивість збирати акторів. Ташков не мислить заміни одного актора іншим навіть у найменшому епізоді. Працювати з нами нелегко. І Ташков чекає. Коли буде час, або пройде хвороба, або занепад у творчості зміниться піднесенням. Трапилось так, що Гердавініс (він грає в «Ад'ютанті» білогвардійського офіцера) затримався в дорозі. Потрібно було кімнати зійомки, Ташков дочекався. А Гердавініс говорив всього вісім слів!

— Мені потрібні були його очі, тільки його, — пояснює Ташков. Насправді: чи можуть в житті бути однакові очі? Ні. Чому ж у мистецтві ми вважаємо це можливим?

ДОНСЬКИЙ. Знімали «Серце матері». Одноразово в театрі й репетирував Хлестакова. Мешкав тоді

далеко від центру. І до того ж тільки-но народилася дочка, а в мене ордер на нову квартиру. І вже місяць я не можу туди переїхати. З міліції отримав листа: якщо завтра не вселитесь... Напередодні репетирував, а з голови не йде: як бути, що зробити? Адже зійомка. Донський, звичайно, не телепат, але підходить і запитує:

— Що в тебе трапилось?

Розповів.

— Яка потрібна допомога? Можливо, машина? А взагалі, їдь і ні про що не думай. Коли звільнишся, тоді й повернешся. Я все зроблю по-іншому...

КАЛАТОЗОВ. У «Червоному наметі» знімався багато не дуже відомих на той час акторів. Зарубіжні майстри були в основному «зрізками». Коли підходить арифметично, «співвідношення сил» не на нашу користь. І режисеру не гріх навіть перестракуватися.

Мене, наприклад, взяли на фільм лише по фотопробах. Чому? Працюючи з Калатозовим переконався: він глибоко вірить і довіряє актору. Вірить в здатність сприймати задум режисера. Ідею створеного його уявою образу. Довіряє відтворити цей задум, відіграти ідею, але по-своєму, пофорувавши неповторним кольором власного обдарування. Що приховувати, чимало режисерів настільки репринні до своєї творчості, що найбільше, що можуть дозволити артистові, — це чесно скопіювати режисерську модель. У даному фільмі було так: образ — це режисер плюс актор.

НІ, НЕ МОЖНА, ні в якому випадку не можна позбавляти актора права бути впізнаним. Як не можна позбавляти глядача радості впізнання. Мої режисери бачили в кожному акторі перш за все особистість. А звідси все інше.

Не проходить жодна зустріч без запитання: ви граєте в театрі, знімаєтесь в кіно, виступаєте по телебаченню. Чи не заважає це одне одному?

— В часі дуже заважає. В творчості — скажіть, хіба заважає поет писати й прозу, художнику займатися живописом і графікою, композитору створювати пісні, симфонії?

Кіно вчить мене простоті й спокою, і думки, думки! В очах, у міміці — без цього немає крупного плану. Театр змушує пам'ятати, що з останнього ряду і видно, і чути не так як з першого, і тому навіть шепотити потрібно не звичайно, що на сцені довго не постоїш. І тому шукай способи показати не лише внутрішню, але й зовнішню динаміку образу. Телебачення — це й театр, і кіно, але для одного глядача, для кожного окрема. Це, як б сказав, мистецтво індивідуальне, а коли ти один на один з людиною, ти не такий, як на людях, правда?

НЕПОМІТНО почалася третя година нашої бесіди. Напрочуд легко говорити з цією людиною! М'якість, доброта, ширість. Як не привертати до себе ці якості? Пригадую сказане Юрієм Соломіним:

— І все ж люди схожі. Особливо добрі люди.

Чи не в цьому також успіх Юрія Соломіна в ролі Павла Кольцова? Думаю, немає потреби нагадувати читачу в подробицях безстрашного капітана, ад'ютанта генерала Ковалевського (історично, Мій-М'євського). Та назвати справжнє ім'я — істинного героя і прообразу Павла Васильовича Макарова — вважаю конче потрібним.

Автору цих рядків поталанило бути знайомим і подружжям з Павлом Васильовичем, що, на жаль, як говорить сам Юрій Соломін, не вдалося йому. І ось що було дивним. Я знав Макарова, тепер — Соломіна. Третій — капітан Кольцов, і в ньому ніби сплавлялися два характеру — реально-го героя й артиста. Це в першу чергу заслуга режисера фільму

Ташкова, говорить Юрій Мефодійович.

— Чи будуть нові серії фільму? — В колішньому складі (Ташков і я) — ні. Ми вважаємо: робота закінчена, вона й по задуму була як цілня робота, а тигнути нітку з клубка — лише зменшувати клубок.

Але Кольцова полюбили всі. А ви самі знаєте, як не хочеться тоді розлучатися. Можливо...

Та Соломін рішуче стверджує:

— Не може. Уявіть, що спортсмена, котрий пройшов дистанцію, скажімо, десять кілометрів, на фініші «дуже просить» пробігти ще п'ять. Адже він розраховує сили на кожен метр, знає, як поводити себе на кожному етапі, готував себе до цього не лише фізично, але й духовно. І якщо він погодився на «добавку», його перемога обертається поразкою.

МЕНІ ЗДАЄТЬСЯ, ми торкнулися важливої теми. Важливої для всіх акторів і особливо молодих. Ніколи не потрібно прагнути зіграти всю роль в одній сцені, в одному епізоді. Знаю по собі, що є такий страх — не встигнути показати всього, на що ти здатний. Але страх цей обманливий. Адже в дійсності ми не прагнемо прожити все життя чи частину його за одну якусь мить. Чому ж потрібно робити це на сцені? Але якщо роль вже зіграна, образ закінчений і насильна реалізація її до цього.

Над чим працює зараз Юрій Соломін? Його творчі плани?

— Юрій Соломін в основному ніяк не працює. Повірте, це також немала робота. Хочеться не лише «ролей в мундирах». В кіно, правда, відносно благополучно: знімаюсь в «Праві на стрибок» — роль тренера. Вирішується (чи не вирішуватиме?) п'яниця не, з чим одразу дуже цікавою роботою. Але сумую за театром, за своїм сучасником.

Наша зустріч закінчується. Можливо, інтерес деяких читачів залишився незадоволеним, оскільки в бесіді нашої не зійшлося місія повідомленням з біографії Юрія Соломіна. Але хотілося передати інше — його склад думок, погляд на мистецтво і відношення до нього, його громадянський світ. А зовнішні штрихи до його внутрішнього портрету — ось вони.

1957 року закінчив театральне училище імені Шекспіра. Перша роль в кіно зіграна в 1959 році — Павло Кауров в «Безсонній ночі». Всього знімався у 15 фільмах. Близько 20 ролей зіграно на телебаченні. Приблизно стільки ж на сцені рідного Малого театру — де буював у ролі Віктора Безая («Коли горить серце»). До речі, в цьому ж театрі працює молодий брат Соломіна — Віталій.

Юрій Мефодійович — заслужений артист республіки, лауреат Державної премії РРФСР. Все інше ви, напевне, вже знаєте...

П. ДЕМИДОВ.

ЦИВІЛЬНА ОБОРОНА

ГОЛОВНИЙ ПІДСУМОК

Міський штаб цивільної оборони провів змагання, присвячені 50-річчю утворення СРСР. В поєдинках брали участь розвідгрупи об'єктів народного господарства. Переможцями стали призер торішніх змагань — команда заводу «Червона зірка», яку очолював Володимир Носаченко. А представники заводів тракторних гідроагрегатів та радіовиробів, які торік

зайняли відповідно другі і треті місця, змушені були поступитись розвідникам з команди олійжиркомбінату (командир Анатолій Корко). І це трапилось перш за все тому, що торішні призері послабили увагу до занять робітників своїх підприємств за програмою з цивільної оборони, не проводили регулярно тренувань, не влаштовували на місцях навчальних змагань.

І. СКРИННИК,
наш громадський кореспондент.
м. Кіровоград.

Після 29-го туру, вигравши в кадівського «Шахтаря» (1:0), кіровоградська «Зірка» знову зміцнила своє турнірне становище, зайнявши в турнірній таблиці 14 щабель. Позаду залишилися такі сильні суперники як горлівський «Шахтар», ровенський «Авангард», авангардівці Севастополя. Це радувало і уболівальників і самих спортсменів.

Але чотирнадцяте місце в турнірній таблиці — це досить посередній східець. І наші земляки добре розуміли: щоб поліпшити турнірне становище, потрібні виграти. Це ж зробити не так легко, та ще й на чужому полі.

В матчі з динамівцями Хмельницька наші земляки довели свою рішучість і волю до перемоги. Хоч як господарі поля намагались створити надійний заслін, уникнути прориву гостей до воріт їм не пощастило. Вже на десятій хвилині першого тайму Олек-

тання гри на користь «Зірки». 25 хвилина другого тайму. М'яч знову в сітку воріт динамівців. Автор гола — Григорій Ковтун. І лише на останніх хвилинах матчу господарям вдалося одквитати один м'яч. Та це їх не врятувало. Динамівці перемістились з восьмого на де-

ФУТБОЛ

Є ЩЕ НАДІЯ...

сій Кацман вивів свою команду вперед. Це збентежило динамівців. Бо програш знову загрожував їм зміною місця в турнірі. Та й в попередньому матчі хмельничани зазнали поразки від ровенського «Авангарду» (0:3). Натиск гостей був разючий, і господарі вишукували будь-які прийоми для захисту.

Але динамівці так і не спромоглися перешкодити розгор-

в'ятє місце. А «Зірка», набравши після тридцяти матчів 30 очок (різниця забитих і пропущених м'ячів: 31—34), зайняла тринадцяту сходинку.

Досить сильний суперник наших земляків зазнав поразки. А «Зірка» довела, що вона може змінювати хід гри на свою користь і на чужому полі. Отже, так тримати і надалі. Ще ж є можливість бути в першій десятці команд своєї ліги, ще є надія...

Борис ЧАМЛАЙ

Кислиці на похмілля

ПІСЛЯ РЕВІЗІЇ

— До ревізії
усе було на місці, —
Скаржитесь збентежений
Кузьма, —
А тепер боргів
карбованців на двісті,
Коньяку два ящика нема —
Висушили лихо-ревізори!
Ковбасу неначе хтось підмів.
Ще одна ревізія в ксморі —
І залишусь, люди,
без штанів.

Ось один гука другому:
— А ходім до тебе.
Бо жона моя, Тетяна,
Лихо — молодича,
Обіцяла: «Прийдеш п'яний —
Надаю по пиці».
— Це нічого, друже любий,
А моя ось Хівря
Обіцяла: «Прийдеш п'яний —
Голову одірву».

ПРИЛИВА

Купила мати кепку сину.
Хороша кепочка, нова.
А батькові, зби причина,
Вже днів чотири прилива.

ПОВЧАННЯ

Батько сина вчить:
— Ти ж знай:
П'єш горілку — розум май.
— Мати розум? — син питає —
Вона ж його одбирає.

НА ЗБОРАХ

Зав кричав:
— Авторитетно
Всім тут заявляю:
Пить горілку в кабінетах
Я не дозволяю.
Це ж державна установа,
А у нас щодини
Тут комусь обов'язково
Справлять іменини.
То ж від нині скажім: годі
П'яні в кабінетах,
Хочте випити на роботі —
Пийте у буфетах.

СВІЙ РАХУНОК

Чоловіка питає жона:
— В тебе грошей
зосталось багато?
Є на пляшок чотири вина,
На одну я тобі можу дати.

ОБІЦЯЛА

Два п'яниці йдуть додому.
Ноги тягнуть ледве.

ТЕЛЕФОНОМ

— Алло, алло!
Це ти, Федоте?
Прийми учора на роботу
Твого, як кажуть, «протже»
І розчарований уже.
Ти обіцяв: не підведе.
Воно, дивись, на те й виходить:
Хропе п'янущий цілий день
І голови вже не підводить.

Нові
книжкиЦІКАВА
ГЕО-
ГРАФІЯ

А. ГНЕДЕНКО.

На музичній хвилі

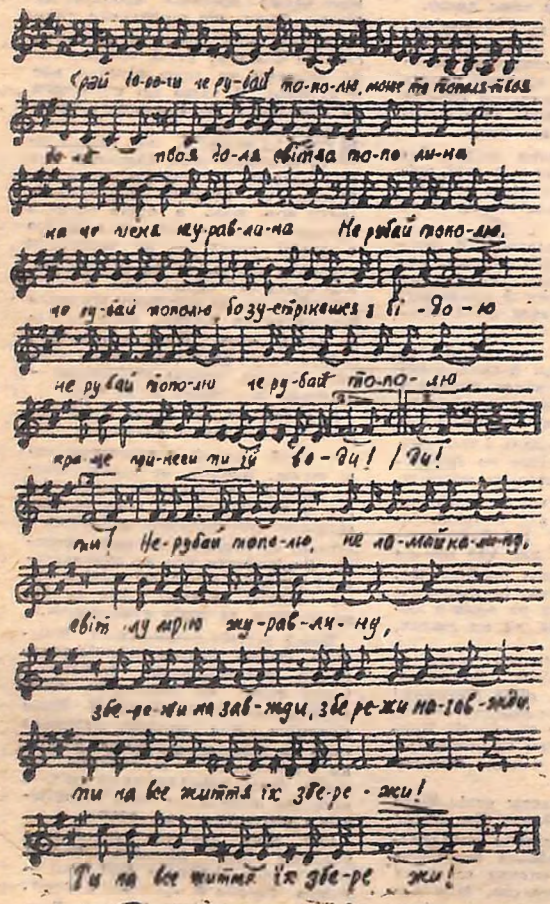
ТРИ ПОРАДИ

Слова Ю. Рибчинського.

Музика І. Шамо.

Край дороги не рубай тополі,
Може, та тополя — твоя доля,
Твоя доля світла, тополя,
Наче пісня журавлиня.
Не рубай тополі,
Бо зустрінешся з бідою.
Не рубай тополі,
Не рубай тополі,
Краще принеси ти їй води.
Не ламай калину коло хати,
Бо вона заплаче, наче мати,
І впадуть на траву,
на шовкові,
Серця слюзи коліскові...
Не ламай калину,
Не ламай калину,
Бо вона в житті єдина!
Не ламай калину,
Не ламай калину,
Краще їй онуків принеси!

Не стріляй у птахів
на світанні, —
Може, він любов твою остачив,
Може, то кохання білий
лебідь,
Що летів кризь ніч до тебе...
Не стріляй у птахів,
Не губи ти крила,
Твоє щастя прилетіло!
Не стріляй у птахів,
Не стріляй у птахів,
Краще з ним у небо полети!
Не рубай тополі,
Не ламай калину —
Світлу мрію журавлиню —
Збережи назавжди,
Збережи назавжди —
Ти на все життя
їх збережи!

СПОРТЛОТО

НЕВЖЕ СИСТЕМА?

Перед 19-м тиражем «Спортлото» електрослосар з будівельного управління № 813 Франц Ковальський придбав 30 квитків. Довго сидів за столом, міркував над своєю «системою». На кожному квитку робив різні викреслення. І ось відбувся тираж. Звів Франц цифри контрольних талонів з цифрами, опублікованими в газеті і п'ять з них зійшлось!

В. САВЕНКО.

м. Кіровоград.

ГЕОГРАФІЯ — один з найлюбленіших у дітей та молоді предметів. На уроках географії вони дізнаються про природу і господарство своєї Батьківщини, рідного краю, далеких країн та ін.

Вивчення географії допомагає учням розширити свій кругозір.

В книзі Г. П. Скарлато «Цікава географія», яка з'явилася друком у видавництві «Радянська школа», автор розповідає про найцікавіші факти і явища в розвитку природи на Землі, в житті окремих народів і країн — такі, наприклад, як доля загадкових земель Арктики, загадки Гармо, по слідах Рибізона Крузо, таємниці озера Гітканка, незвичайні при-

родні холодильники, стародавні коралові острови українського Поділля, солодке озеро, солоні річки, цукеркове дерево, незвичайні рослини настою, смаку та апетиту, історія чайних кави, і багато, багато іншого. Автор висвітлює також питання про географічні назви, про неперекладні і «помилки» на географічній карті, про те, як людина змінює лиця планети.

В кінці книжки дається географічний календар-дослідок. «Цікава географія» призначена для учнів середньої школи, учителів географії і всіх, хто цікавиться цією наукою.

А. ГНЕДЕНКО.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 19 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Програма передач. (М.). 9.05 — Кольорове телебачення. Гімн настигає для всіх. (М.). 9.35 — Новини. (М.). 9.45 — Кольорове телебачення. Концерт хору російської пісні. (М.). 10.30 — На запитання телеглядачів відповідає голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по професійно-технічній освіті тов. Булагов. (М.). 11.00 — Інтербачення. Кольорове телебачення. «Візерунки». (М.). 11.30 — Програма Краснопрескської студії телебачення. (Краснопреск.). 12.15 — Для дітей. Спектакль Петрозаводського театру ляльок. (М.). 13.00 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (Ленінград). 13.30 — Фільм-концерт «Співає Т. Сніпська». (М.). 14.15 — «Трибуна письменника». (М.). 14.30 — Міжнародна панорама. (М.). 15.00 — Музична афіша. 16.05 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М.). 17.15 — «Поміж». (М.). 18.00 — Новини. (М.). 18.10 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М.). 18.40 — Телевізійний документальний фільм «Тумани Британії». 1 серія. (М.). 19.40 — Прем'єра телевізійного художнього фільму «Іхали і трамвай Ільфі і Петрова». (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — «В ефірі» — «Молодість». (М.). 23.10 — Інтербачення. Сцені і артії з опери Чайковського «Євгеній Онегін». (Одеса). 23.40 — Новини. (М.). ДРУГА ПРОГРАМА, 19 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Програма передач. (М.). 9.05 — Кольорове телебачення. Гімн настигає для всіх. (М.). 9.35 — Новини. (М.). 9.45 — Кольорове телебачення. Концерт хору російської пісні. (М.). 10.30 — На запитання телеглядачів відповідає голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по професійно-технічній освіті тов. Булагов. (М.). 11.00 — Інтербачення. Кольорове телебачення. «Візерунки». (М.). 11.30 — Програма Краснопрескської студії телебачення. (Краснопреск.). 12.15 — Для дітей. Спектакль Петрозаводського театру ляльок. (М.). 13.00 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (Ленінград). 13.30 — Фільм-концерт «Співає Т. Сніпська». (М.). 14.15 — «Трибуна письменника». (М.). 14.30 — Міжнародна панорама. (М.). 15.00 — Музична афіша. 16.05 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М.). 17.15 — «Поміж». (М.). 18.00 — Новини. (М.). 18.10 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М.). 18.40 — Телевізійний документальний фільм «Тумани Британії». 1 серія. (М.). 19.40 — Прем'єра телевізійного художнього фільму «Іхали і трамвай Ільфі і Петрова». (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — «В ефірі» — «Молодість». (М.). 23.10 — Інтербачення. Сцені і артії з опери Чайковського «Євгеній Онегін». (Одеса). 23.40 — Новини. (М.). ДРУГА ПРОГРАМА, 20 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 11.45 — Художній фільм «Червоний вершник». (М.). 12.55 — Новини. (М.). 13.00 — «Сільська година». (М.). 14.00 — Мультфільм «У деякому парстві». (М.). 14.30 — Для воїни Радянської Армії і Флоту. (М.). 15.00 — Телевізійний документальний фільм «Право на крила». (М.). 15.50 — Виступ Головнокомандуючого Військово-Повітряними Силами СРСР Маршала авіації П. С.

МА. 16.55 — Програма передач. (К.). 17.00 — Телепарис «Захарове поле». (Харків). 17.45 — Для дітей. «Павлівські казки». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 18.00 — «Чуття єдиної родини». (К.). 18.40 — «Палітра». (К.). 18.55 — Програма передач. (К.). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 19.45 — «На ланах республіки». (Львів). 19.55 — Кольорове телебачення. «Наші гості». Концерт. (М.). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Художній фільм «Живе такий хлопець». (К.). 23.05 — Вечірні новини. (К.).

НЕДІЛЯ, 20 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 11.45 — Художній фільм «Червоний вершник». (М.). 12.55 — Новини. (М.). 13.00 — «Сільська година». (М.). 14.00 — Мультфільм «У деякому парстві». (М.). 14.30 — Для воїни Радянської Армії і Флоту. (М.). 15.00 — Телевізійний документальний фільм «Право на крила». (М.). 15.50 — Виступ Головнокомандуючого Військово-Повітряними Силами СРСР Маршала авіації П. С.

Кутахова. (М.). 16.05 — «Товариш пісня». (М.). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М.). 18.00 — Новини. (М.). 18.25 — Політичний оглядач газети «Правда» Ю. Жуков відповідає на запитання телеглядачів. (М.). 18.55 — «Музичні зустрічі». 19.25 — Кольорове телебачення. Телевізійний документальний фільм «Тумани Британії». 2 серія. (М.). 20.15 — Запрошує концертна студія. (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Художній фільм «Професор злочинного світу». (М.). 22.45 — Новини. (М.). ДРУГА ПРОГРАМА, 16.55 — Наша афіша. (К.). 17.00 — «За накресленнями ХХІV з'їзду КПРС». «Сільські обрії». (Миколаїв). 17.35 — Для школярів. «Пісні над Орілією». (Дніпропетровськ). 19.00 — Програма передач. (К.). 19.05 — Концерт заслуженого шахтарського ансамблю «Донбас». (Донецьк). 19.00 — «На меридіанах України». (К.). 19.30 — Художній фільм «Дорослим дозволено все». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 20.55 — Все про спортлото. (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Концерт майстрів мистецтва та художніх колективів м. Одеси. (Одеса). 22.30 — Вечірні новини. (К.).

ПОНЕДІЛОК, 21 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 16.55 — Програма передач. (К.). 17.00 — «На ланах республіки». (Дніпро). 17.10 — «Від понеділка до понеділка». (К.). 17.20 — «Увага! «Світогляд». (Одеса). 18.00 — Фільм-концерт. «Пісня Ашкерона». (К.). 18.30 — Реклама, оголошення. (К.). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К.). 19.30 — Художній фільм «Небо починається на третьому поверсі». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти». (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Концерт.

«Червона рута». (К.). 22.30 — Вечірні новини. (К.).

ДРУГА ПРОГРАМА, 17.25 — Програма передач. (М.). 17.30 — «Вогнище». Для школярів. (М.). 18.00 — Новини. (М.). 18.10 — «Поезія. Вірші Р. Козакової». (М.). 18.30 — Концерт молодих виконавців союзних республік. (М.). 19.00 — «П'ятничка, рік другий». Телепарис. (М.). 19.30 — А. Гуцалін. «Золоте руно». Прем'єра телебачення. (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Кіножурнал Країни Рад. Художній фільм «Триєвжа молодість». (М.). 23.05 — Новини. (М.).

ВІВТОРОК, 22 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.30 — Програма передач. (М.). 9.35 — Новини. (М.). 9.45 — Для дітей. «Прийди назок». (М.). 10.20 — Кол. телебач. «Моя життя». Багатосерійний художній телефільм. 1 серія. (М.). 11.25 — «Сільські жінки». (М.). 11.35 — Кольорове телебачення. Концерт артистів балету. (М.). 12.00 — Новини. (М.). 17.00 — «Скарби народу». Тележурнал (Львів). 17.30 — «Біран молодих». Відмінники третього семестру. (Харків). 18.00 — Новини. (М.). 18.10 — «Честь сім'ї». Передача І. (М.). 18.40 — Напередодні сезону учнівської. (Кіровоград). 18.55 — Бесіда про цивільну оборону (Кіровоград). 19.10 — Телефільм (Кіровоград). 19.50 — Новини. «Доктор філософії». Вистава Львівського драматичного театру Прикарпатського військового округу. (Львів). В перерві «На добраніч, діти». Програма «Час». (М.). 21.30 — Прогноз погоди. (Львів). 22.40 — «Хліб — наше багатство». (К.). 22.55 — Для трудявників села. Концерт. (К.). 23.30 — Вечірні новини. (К.).

Про можливі зміни в програмі вас повідомлять диктори радіо і телебачення.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

БК 04207,

Індекс 61197,

Зам. № 10908,

Тираж 55 700,

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.